

К. 1 К. 30,04.2022г.
ИЗВЕЩЕНИЕ КАЗУС

Васил Георгиев живеел на семейни начала със Силвия Иванова. Двамата имали общ бизнес - извършване на строителни и ремонтни дейности. Изпълнението на строителството се осъществявало чрез „Строй инвест“ ЕООД, с едноличен собственик на капитала и управител Силвия Иванова.

Васил Георгиев притежавал пълномощно да представлява „Строй инвест“ ЕООД пред трети лица и търговски банки, да извършва фактически и правни действия от името и за сметка на дружеството.

През м. септември 2013 г. дружеството имало три строителни обекта, които следвало да бъдат завършени до 30.09.2013 г. В договорения срок обектите били завършени и „Строй инвест“ ЕООД издало фактури за изпълнението на СМР на всеки от клиентите, както следва - на Владислав Г.- за сумата от 12 000 лв., на Пламен В. - за сумата от 14 400 лв. и на Вероника И.-за сумата от 36 000 лв.

На 03.10.2013 г. по сметката на дружеството в търговска банка постъпили сумите за извършените СМР, в общ размер 62 400 лв.

На 04.10.2013г. в 16.20 ч. Васил Георгиев изтеглил от сметката на дружеството сумата от 50 000лв.

20 000 лв. от сумата била необходима на Васил за плащане трудовите възнаграждения на работниците за м. септември, а остатъкът от 30 000 лв. за да извърши плащания във връзка с доставката на материали за читалището в с.К., община Ст. Загора, за който обект дружеството имало подписан договор на стойност 50 000 лв. и СМР следвало да започнат на 15.10.2013 г.

Парите поставил в черна кожена чанта и напуснал банката. Качил се в личния си автомобил и отишъл на родителска среща на непълнолетния си син. По време на срещата му позвънил Валери Ст., негов приятел от детинство, който искал да го наеме за изпълнение на строителен обект в гр.Стара Загора. Двамата се уговорили да се видят в 19.30 ч. в ресторант , находящ се в центъра на града.

След края на родителската среща, Васил се обадил на Силвия и я поканил на срещата с Валери. Той пристигнал до ресторанта в 19.40 ч. и паркирал автомобила на паркинга пред заведението. Чантата с намиращите се в нея 50 000 лв., Васил поставил под предна лява седалка и напуснал автомобила. В бързината забравил да заключи автомобила. Влязъл в ресторанта, където останал заедно със Силвия и Валери до 22.00 ч.

Около 21.30 ч. покрай ресторанта минали Слави М., Христо П. и Момчил С., които живеели в съседство. Те се спрели до колата на Васил, при което Слави М. натиснал бравата на предна дясна врата и тя се отворила. Тримата се качили в автомобила. Христо светнал с фенерчето на мобилния си телефон и тогава видели под предна лява седалка черната кожена чанта, която те решили да откраднат. Момчил С. взел чантата, скрил я под връхната си дреха и тримата избягали от мястото.

Около 22.00 ч., след излизане от ресторанта, Валери установил липсата на парите и черната кожена чанта от автомобила си, за което незабавно уведомил органите на полицията.

Междувременно Слави, Момчил и Христо отишли до дома на Момчил, където установили наличието на 50 000 лв. в купюри с номинал 100 лв. и 50 лв. Поделили си по 16 500 лв., като остатъка от 500 лв. заделили да почерпка на следващия ден. Чантата и сумата от 500 лв. останала в дома на Момчил.

На следващият ден Момчил отишъл до автокъща в града и си закупил лек автомобил „Фиат“ на стойност 6500 лв., а Слави и Христо направили подаръци на

родителите си, като им подарили съответно телевизор за 1500 лв. и хладилник за 1200 лв.

Междувременно полицията предприела действия по издирване извършителите на престъплението, като в резултат на действията по разследването и проведените издирвателни мероприятия, престъплението било разкрито.

От домовете на тримата, след извършени претърсвания и изземвания, били намерени, описани и иззети наличните суми и черната кожена чанта, собственост на Валери.

Спрямо Слави, Христо и Момчил били повдигнати и предявени обвинения за извършеното престъпление.

Слави към момента на извършване на престъплението бил с чисто съдебно минало.

Христо и Момчил били осъждани с влязла в сила присъда на 06.09.2009 г. за престъпление по чл. 195 ал. 1 т. 3 и т. 5 вр.чл. 26 ал. 1 от НК, както следва- Христо П. на 2г. лишаване от свобода- и Момчил С на 1.6г. лишаване от свобода, които не били отложени по реда на чл.66 от НК. Отделно Момчил С. бил осъждан с влязла в сила присъда на 02.10.2008г. като непълнолетен за извършено престъпление по чл.343в ал.2 вр.ал.1 вр.чл.63 ал.1 т.3 от НК на лишаване от свобода за срок от 6 м., като на основание чл.66 от НК наказанието било отложено с 3 годишен изпитателен срок.

Назначената експертиза на черната кожена чанта оценила същата на 120 лв.

Минималната работна заплата за страната към 03.10.2013 г. била 310 лв, съгласно ПМС № 250 /11.10.2012 г.

До приключване на разследването, отнетото имущество от обвиняемите не било възстановено в пълен размер на пострадалата и тримата обвиняеми били предадени на съд за извършеното от тях престъпление.

ВЪПРОСИ:

1. Каква е правната квалификация на деянията, извършени от всяко от лицата? Обосновете деянието на всеки от обективна и субективна страна.
2. Какъв е реда за извършване на претърсване и изземване в домовете на тримата обвиняеми?
3. Кой е компетентният разследващ орган по това досъдебно производство и коя е компетентната прокуратура, която следва да осъществява ръководство и надзора на това разследване?
4. Задължително ли е участието на защитник по досъдебното производство и при какви условия?
5. Кой са пострадали от престъплението, извършено от тримата обвиняеми и как могат да реализират правата си в процеса?
6. Възможно ли е в конкретния казус, след приключване на разследването, делото да се реши със споразумение по реда на чл. 381 и сл. от НПК?

ОТГОВОРИ:

1.Каква е правната квалификация на деянията, извършени от всяко от лицата? Обосновете деянието на всеки от обективна и субективна страна.

Деянието на Слави М., Христо П. и Момчил С. следва да се квалифицира като кражба на имущество в големи размери - пари на стойност 50000 лв., собственост на „Строй инвест“ ЕООД и черна кожена чанта на стойност 120лв. собственост на Васил Георгиев- всичко на обща стойност 50120 лв.

За извършеното от Слави М., Христо П. и Момчил С. деяние, всеки от тях следва да носи отговорност както следва:

- Слави М. – за престъпление по чл.195 ал.2 вр.чл.194 ал.1 вр.чл.20 ал.2 от НК.

- Христо П. – за престъпление по чл.196 ал.1 т.2 вр.чл.195 ал.2 вр.чл.194 ал.1 вр.чл.29 ал.1 б.“а“ вр.чл.20 ал.2 от НК

- Момчил С. – за престъпление по чл.196 ал.1 т.2 вр.чл.195 ал.2 вр.чл.194 ал.1 вр.чл.29 ал.1 б.“а“ вр.чл.20 ал.2 от НК

Престъплението е извършено от тримата обвиняеми в съучастие, като и тримата следва да отговарят като извършители.

Отнетото имущество е в големи размери, съгласно ТР №1от 30.10.1998г. на ВКС и константната практика на съдилищата в РБ, тъй като е над 70 пъти минималната работна заплата за страната, която към момента на престъплението е била 310 лв.

Деянието не следва да се квалифицира като такова по чл.196а от НК, тъй като не са налице предпоставките по чл.93 т.8 от НК за квалификация на същото като особено тежък случай.

За деянието по чл.196а от НК се изисква кумулативно да е налице кражба в особено големи размери,представляваща особено тежък случай.

От обективна страна е налице противозаконно отнемане на чуждо движимо имущество в големи размери - пари и черна кожена чанта на обща стойност 50 120лв.

От субективна страна престъплението е извършено от тримата обвиняеми умишлено, с пряк умисъл - всеки от тях е съзнавал противоправния характер на деянието и е искал настъпването на вредоносния резултат.

2.Какъв е реда за извършване на претърсване и изземване в домовете на тримата обвиняеми?

Претърсването е действие на процесуална принуда, което се извършва в случаите, когато има достатъчно основание да се предполага, че в някое помещение или лице се намират предмети, книжа или компютърни информационни системи, съдържащи информационни данни, които могат да имат значение за делото-чл.160 НПК.

Съгласно чл.161 ал.1 от НПК в досъдебното производство претърсване и изземване се извършват с разрешение на съдия от съответния първоинстанционен съд или от първоинстанционния съд, в района на който се извършва действието, по искане на прокурора.

В неотложни случаи, когато това е единствена възможност за събиране и запазване на доказателствата, органите на досъдебното производство могат да извършат претърсване и изземване и без разрешението по ал. 1, като протоколът за извършеното действие по разследването се представя от наблюдаващия прокурор за одобряване от съдията незабавно, но не по-късно от 24 часа-чл.161 ал.2 от НПК.

Претърсването и изземването се извършват през деня, освен ако не търпят отлагане, в присъствието на поемни лица и на лицето, което използва помещението, или на пълнолетен член на семейството му. Преди да пристъпи към претърсване и изземване, съответният орган представя разрешението за това и предлага да му бъдат посочени търсените предмети, книжа и компютърни информационни системи, имащи отношение към предмета на доказване по делото.

За извършеното действие по разследването се съставя протокол, в който се описват намерените и иззети документи, предмети и книжа имащи отношение към разследването.

В конкретния казус, извършеното претърсване и изземване следва да е проведено след разрешение на съдия от Районен съд Стара Загора, издадено по искане на наблюдаващия прокурор.

При наличието на данни за извършителите на престъплението, разследващия орган следва да е уведомил наблюдаващия прокурор, който от своя страна да е изготвил искането до съда и след даденото разрешение да са извършени съответните действия по разследването - претърсване и изземване от домовете на тримата обвиняеми, съгласно чл.162 и 163 НПК.

3. Кой е компетентният разследващ орган по това досъдебно производство и коя е компетентната прокуратура, която следва да осъществява ръководство и надзора на това разследване?

Кражбата е престъпление, което на основание чл.35 ал.1 от НПК е подсъдно на районен съд, от което следва, че компетентна прокуратура за осъществяване ръководство и контрол по разследването, описано в казуса е Районна прокуратура гр. Стара Загора.

Разследването за престъплението по 195 ал. 2 вр.чл.194 ал.1 вр.чл.20 ал.2 от НК, респективно по чл.196 ал.1 т.2 вр.чл. 195 ал.2 вр.чл.194 ал.1 вр.чл.20 ал.2 от НК, на основание чл.194 ал.3 от НПК се извършва от разследващ полицай.

4. Задължително ли е участието на защитник по досъдебното производство и при какви условия?

Съгласно чл.55 ал.1 от НПК, обвиняемият наред с другите си права, има право на защитник, което е гарантирано от закона.

Правото на защитник е личен избор на обвиняемото лице, освен при наличие на предпоставките на чл.94 ал.1 т.1-9,когато участието на защитник в досъдебното производство е задължително.

В конкретния казус не сме изправени пред никоя от хипотезите за задължително участие на защитник.

В случай, че някой от обвиняемите има защитник, то участието на защитник/и/ за другите двама обвиняеми би било задължително, ако тримата имат противоречиви интереси и всеки от тях не е заявил изрично,че не желае да се ползва от правото си на защитник - чл.94 ал.1 т.5 от НПК и чл.94 ал.2 от НПК.

Когато участието на защитник е задължително, разследващия орган назначава за защитник адвокат, или осигурява възможност на всеки от обвиняемите да си упълномощи защитник.

Извършването на действия по разследването, които нарушават правата на обвиняемото лице, представлява съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на съответния съдебен акт.

5. Кои са пострадали от престъплението, извършено от тримата обвиняеми и как могат да реализират правата си в процеса?

На основание чл.74 ал.1 от НПК, пострадал е лицето, което е претърпяло имуществени или неимуществени вреди от престъплението.

В конкретния казус пострадал от извършеното престъпление е Васил Георгиев-собственик на откраднатата кожена чанта на стойност 120лв.

Силвия Иванова в качеството си на едноличен собственик на капитала и управител на „Строй инвест“ ЕООД - дружеството, собственик на откраднатите 50 000 лв. от автомобила е ощетеното юридическо лице. Двата могат да реализират правата си като се конституират като граждански ищци - чл.84 и сл.НПК, а В.Георгиев и като частен обвинител - чл.76 и сл. НПК, както и чрез предявяване на граждански иск в наказателното производство.

Молбата за участие като частен обвинител в съдебното производство следва да съдържа данни за лицето, което я подава, и за обстоятелствата, на които се основава,като същата се подава писмено или устно най-късно до започване на разпоредителното заседание пред първоинстанционния съд.

Частният обвинител поддържа в съда обвинението наред с прокурора, като може да го поддържа и след като прокурорът заяви, че не го поддържа.

Граждански ищец е пострадалият от престъплението или неговите наследници, както и юридическите лица, които са претърпели вреди от престъплението. Те могат да предявят в съдебното производство граждански иск за обезщетение на причинените вреди и да се конституират като граждански ищци.

Молбата за предявяване на граждански иск се предявява устно или писмено и в нея следва да се посочват: трите имена на подателя и на лицето, срещу което се предявява искът; наказателното дело, по което се подава; престъплението, от което са причинени вредите, и характерът и размерът на вредите, за които се иска обезщетение.

Гражданският иск по дела от общ характер се предявява най-късно до започването на разпоредителното заседание.

6. Възможно ли е в конкретния казус, след приключване на разследването, делото да се реши със споразумение по реда на чл. 381 и сл. от НПК?

В конкретния казус са откраднати пари и вещи на обща стойност 50 120 лв., като по време на проведеното разследване на пострадалите са върнати черна кожена чанта на стойност 120 лв. и издетите от домовете на тримата извършители парични суми в общ размер на 40 800 лв.

На основание чл.381 ал.1 от НПК след приключване на разследването по предложение на прокурора или на защитника може да бъде изготвено споразумение между тях за решаване на делото.

За деяние по чл.195 ал.2 от НК споразумение е допустимо, при наличие на предпоставките за това чл.381 ал.3 НПК - тъй като с престъплението са причинени имуществени вреди, споразумението се допуска след тяхното възстановяване или обезпечаване.

Тъй като тримата обвиняеми не са възстановили или обезпечили вредите от престъплението, в конкретния казус, делото не може да се реши със споразумение.

По тази причина е изготвен обвинителен акт и същия е внесен за разглеждане в Районен съд Стара Загора,където делото следва да се реши по същество,вкл. и по правилата на съкратеното съдебно следствие,при наличие на предпоставките за това.

Перви контролен КАЗУС
К Е К

30.04.2022г.

КАЗУС

Иванова живеела в гр. В. на съпружески начала с Димитров, при майка си, в къщата на последната. При нея живеела и пълнолетната ѝ дъщеря. Иванова имала наследствена къща в близкото село Н., която понякога посещавала и заедно с Димитров се грижели за градината.

На 23.08.2019г., в петък сутринта Иванова отишла в къщата в Н., след като се разбрали с Димитров да дойде при нея на следващия ден и да прекарат там края на седмицата. Уговорила се и с дъщеря си да се чуят на другия ден сутринта и да се съберат там за почивните дни. След като огледала двора, Иванова влязла в къщата, като заради жегата оставила входната врата отворена.

Владимиров бил без постоянна работа и доходи и през лятото живеел в свободни вили и къщи в района на с. Н. На 23.08.2019 г., около 17.30 часа той се спрял пред къщата на Иванова, която знаел като рядко посещавана. Забелязал полуотворената врата и понеже не видял никакви хора и не се чувал никакъв шум влязъл да провери дали не може да преспи там. Вече в коридора видял непознатата за него Иванова да лежи на леглото в кухнята. Владимир й казал, че е бездомен и помолил да преспи в нейната къща. Иванова му отказала и между двамата възникнало пререкание. Той настоявал да остане, а тя му казвала да напусне. Владимир не си тръгвал и Иванова му изкрещяла да се маха, като замахнала към него с попадналата ѝ метла. Той изобщо не се стреснал, а се нахвърлил върху нея. Бутнал я на кухненското легло и започнал да я души чрез притискане на устата и носа и стискане на шията. Иванова се опитвала да се освободи от Владимир, като го отблъсквала с ръце и опитвала да освободи шията и устата си. Осъзнавала реалната опасност за живота си, но не успявала да се освободи от задушавашката хватка. Душенето продължило няколко минути, като жертвата се борела и опитвала да се освободи. Владимир хладнокръвно и ловко стискал я шията и притискал устата и носа на пострадалата и я пуснал, чак когато тя престанала да дава признаци на живот. В тези момент телефонът на жертвата иззвънял. Владимир го измъкнал изпод тялото ѝ и си помислил, че по него ще останат отпечатъци, затова го взел, а като напуснал къщата го изхвърлил в близката река.

На другата сутрин дъщерята на жертвата, след опит да се чуе с майка си се притеснила, обадила се на приятеля ѝ Димитров и двамата отишли в къщата в Н., където намерили безжизненото тяло на Иванова.

В резултат на оперативно-издирвателните мероприятия и действия по разследването, извършителят на деянието Владимир бил установен и задържан. Назначената съдебномедицинска експертиза установила, че причината за смъртта на Иванова е механична асфиксия, в резултат от притискане на шията и външните дихателни отвори (уста, нос), довела до развитието на остра кислородна недостатъчност и смърт.

От изготвената справка за съдимост било установено, че Владимир е бил осъждан през 2011г. с влязла в сила присъда на „ПЕТ ГОДИНИ лишаване от свобода“ за тежко умишлено престъпление. Това наказание той изтърпял на 07.07.2015 година.

В досъдебното производство Владимир отказал адвокатска защита и направил пълни признания. Разследването му било предявено лично, както и на дъщерята и майката на Иванова. Димитров бил разпитан в началото на разследването като свидетел и повече никой не го потърсил до призоваването му пред съда, където при разпита му като свидетел устно предявил иск за неимуществени вреди, но съдът не го приел за разглеждане.

В съдебната фаза служебният защитник на Владимир пледирал за неизбежна отбрана и алтернативно за афектен умисъл, но съдът не възприел тезата му.

ВЪПРОСИ

1. Каква е правната квалификация на деянието? Обосновете се с посочване на признаците – обект, субект, обективна страна, субективна страна.

2. Има ли значение за квалификацията отнемането на телефона на жертвата?

3. Основателни ли са претенциите на защитата за неизбежна отбрана или афект?

4. Има ли качеството на пострадал от престъплението приятелят – фактически съжител на жертвата?

5. Задължително ли е участието на защитник на обвиняемия за това престъпление и ако да, на какво правно основание?

6. Може ли делото да приключи със споразумение предвид правната квалификация?

Втори контракти КАЗУС
К. К.

30.04.2012г.

КАЗУС

Марков, Миленов и Тотев били приятели. На 09.11.2013 г. те прекарвали следобед заедно и привечер отишли в ресторант в град София, находящ се в близост до Женския пазар. В ресторанта те се запознали с друга компания, като заедно яли и употребили голямо количество алкохол.

След 19.30 часа тримата - Марков, Миленов и Тотев напуснали заведението. Подсъдимият Марков носел в себе си телескопична метална палка, която на излизане от ресторанта я показал на другите и си я прибрал. Тримата заедно вървели по улицата, като двамата – Марков и Миленов вървели по-напред и си говорели. По пътя, между тях и група лица от арабски произход възникнал конфликт, като след разменени реплики подсъдимите Тотев и Миленов подгонили група лица, които побягнали към намиращия се в близост хостел. Марков също ги последвал, влизайки в двора на хостела. Не намерили никой в коридора на хостела, затова блъскали по вратите, които видели и си тръгнали, насочвайки се към ул. „Пиротска“, по ул. „Цар Самуил“.

По същото време, в този район се намирал и Мехмед Хюсеин. Той бил български гражданин, роден в България, но от турски произход. Продавал гевреци в близост до джамията, като към 20.00 часа на 09.11.2013 г. вървял по улицата, като носел торба и две кафета. Той се засякъл с Миленов и Тотев на ул. „Цар Самуил“. Те го попитали как се казва и поискали да им представи лична карта. Той не отговорил нищо и тогава, без да бъдат предизвикани, Миленов и Тотев се нахвърлили върху него и започнали да му нанасят удари. Мехмед Хюсеин паднал на земята, но побоят продължил, като към Тотев и Миленов се присъединил и подсъдимият Марков. Тримата нанесли на пострадалия множество удари с ръце и крака в областта на главата, като Марков му нанасял удари и с телескопична метална палка.

Димитрова се намирала на пейка в близост до случващото се и като видяла инцидента се насочила към мястото, викайки по нападателите да спрат да бият човека. Биещите започнали да я обиждат, но се отдръпнали от пострадалия. Димитрова се приближила и видяла, че битият лежи безпомощен в локва кръв, диша трудно и не е контактен. Тя веднага отишла в близкия магазин, за да потърси помощ. През това време до пострадалия се приближил Георгиев, който също видял локвата кръв до главата му и тежкото му състояние. Той позвънил на тел. 112. Димитрова се върнала на мястото и отново се насочила към пострадалия, но тогава видяла, че нападателите се връщат в същата посока и се скрила в магазина. Тотев попитал св. Георгиев защо помага на пострадалия и се насочил заплашително към Георгиев, но видял приближаваща полицейска кола и спрял. В същото време един от нападателите се насочил към магазина, където била Димитрова, обиждал я и отправял заплахи към нея. Но при приближаването на полицейския автомобил тримата се опитали да избягат от мястото на инцидента, но били заловени от полицаите.

Макар и на мястото на инцидента да нямало улично осветление до него достигала известна светлина от някои от витрините на близките магазини. При близките си контакти с нападателите, св. Димитрова и св. Георгиев. успели да видят и запомнят лицата на нападателите.

На мястото пристигнал и екип на Бърза помощ, който откарал пострадалия Хюсеин в болница. Вследствие на нанесения му побой той получил тежка черепно-мозъчна травма изразяваща се в контузия на главата с подкожни хематоми и разкъсно-контузни рани на челото и контузия на главен мозък с травматичен кръвоизлив под меките мозъчни обвивки, а така също и тежка лицево-челюстна травма, контузия на носа с кръвотечение от него, счупване на страничната стена на горночелюстния синус вдясно и излив на кръв в горночелюстните синуси, двустранно. Сама за себе си,

черепно-мозъчната травма причинила на пострадалия разстройство на здравето временно опасно за живота. Травмите на меките тъкани на главата и лицето, сами за себе си, му причинили временно разстройство на здравето неопасно за живота. От счупването на горночелюстния синус вдясно, странично и на стената на дясна орбита се реализирали критериите на самостоятелния медико-биологичен признак „счупване на челюст“.

Вследствие на травмата пострадалият изпаднал в кома, която се задълбочавала и след постъпването му в болницата, независимо от провеждащото се адекватно лечение.. Развивал се и мозъчен оток, като прогнозата ставала неблагоприятна. Без провеждането в спешен порядък на висококвалифицирано реанимационно лечение и без последваща поддържаща терапия от получената травма, с напредващи усложнения, щял да настъпи смъртен изход за пострадалия.

ВЪПРОСИ:

1. Квалифицирайте деянията, като обосновеете обективната и субективна страна.
2. Има ли съучастие и има ли съвкупност от престъпления?
3. Има ли пострадал от престъплението?
4. Какви действия по разследването следва да бъдат извършени и чрез какви способности на доказване следва да бъдат събрани относимите доказателства. Какви съдебни експертизи следва да се назначат?
5. Кои лица следва да бъдат призовани за предявяване на разследването?
6. Кой е компетентният разследващ орган, който следва да осъществи разследването по делото?